

BEVOEGDHEIDSCONFLICT

Meteen na het arrest van de Raad van State volgt het arrest van het Hof van Cassatie nr. C.02.0177.N van 26 februari 2002.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.007 van 26 februari 2002
in de zaak A. 86.688/XII-2225.**

In zake : Johan LEMAN,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. JONGBLOET,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Grote Hertstraat 12

tegen :

de Katholieke Universiteit LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Johan Leman op 10 september 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “het Besluit van de Raad van Beheer van de Katholieke Universiteit Leuven dd. 13 juli 1999, waarbij de heer Patrick Devlieger, wordt aangesteld tot hoofddocent aan de faculteit voor de Psychologische en Pedagogische Wetenschappen, Departement sociale en culturele antropologie, binnen het centrum voor interculturalisme en migratie-onderzoek, voor een periode van drie jaar met uitzicht op vaste benoeming bij een gunstige beoordeling van zijn prestaties”;

Gelet op het arrest nr. 84.385 van 23 december 1999 waarbij de Raad van State besluit om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verwerpen, om de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing uit te stellen, zich voorts niet kennelijk onbevoegd verklaart om van het beroep tot nietigverklaring kennis te nemen en de debatten heropent;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure door verzoeker;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 24 april 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker, die tevens een verzoek tot voortzetting van de procedure bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Jongbloet, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat F. De Preter, die loco advocaat D. Lindemans verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij in een exceptie opwerpt dat de bestreden beslissing niet geldig voor de Raad van de State kan worden aangevochten aangezien de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing niet is opgetreden als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie betoogt dat de bestreden beslissing niet kadert in de uitvoering van de arbeidsrechtelijke verhouding tussen verzoeker en de verwerende partij, dat die beslissing op zich geen dergelijke arbeidsrechtelijke verhouding heeft doen ontstaan tussen Patrick

Devliegheer en de verwerende partij en dat, bij het nemen van de bestreden beslissing, de verwerende partij uitvoering gaf aan de verplichting voortvloeiend uit artikel 90 van het voormelde decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, aldus handelende “vanuit een macht die is verbonden aan de verplichting tot efficiënte besteding van de overheidsmiddelen” zodat zij die handeling stelde als administratieve overheid;

Overwegende dat het voorwerp van voorliggend beroep tot nietigverklaring een geschil is over een aanstelling als hoofddocent aan de faculteit voor Psychologische en Pedagogische Wetenschappen van de Katholieke Universiteit Leuven; dat de verwerende partij een gesubsidieerde vrije universiteit is, opgericht op privé-initiatief; dat, zoals op uitvoerig gemotiveerde wijze is vastgesteld bij arrest nr. 93.104 van 6 februari 2001 van de Algemene Vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State de beslissingen in personeelszaken die de gesubsidieerde vrije universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap nemen op de wijze als geregeld in het voormelde decreet van 12 juni 1991 niet geacht kunnen worden handelingen te zijn die deze vrije universiteiten stellen als administratieve overheden in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat, wat de aard betreft van de arbeidsverhouding tussen een dergelijke instelling en haar personeel, de dienstbetrekkingen daartussen in beginsel ontstaan door overeenkomsten, zodat hun rechtsverhoudingen van contractuele aard zijn, ook als hun contractuele vrijheid verder beperkt is door de bevoegde overheid middels algemene en onpersoonlijke bepalingen waarvan zij niet naar eigen goeddunken kunnen afwijken; dat daarbij geen onderscheid kan worden gemaakt tussen beslissingen die kaderen binnen een reeds bestaande contractuele rechtsverhouding of beslissingen die, zoals de bestreden beslissing, daartoe aanleiding geven;

Overwegende dat de exceptie gegrond is; dat het de Raad van State niet toekomt om van de vordering tot nietigverklaring kennis te nemen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventwintig februari 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.

Eerste blad.

Wij, ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, doen te weten :

Het Hof van Cassatie,

zetelende te Brussel,

heeft het volgende arrest uitgesproken :

In zake :

Nr C.02.0177.N

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/1

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.02.0177.N

LEMAN Johan, wonende te 1020 Brussel, Stefaniastraat, 61,
eiser in cassatie,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van
Cassatie, kantoor houdende te 9051 Gent, Driekoningenstraat, 3, alwaar keuze
van woonplaats wordt gedaan,

tegen

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN, instelling met
rechtspersoonlijkheid, met zetel te 3000 Leuven, Oude Markt, 13,

verweerster in cassatie,

vertegenwoordigd door mr. Ludovic De Gryse, advocaat bij het Hof van
Cassatie, kantoor houdende te 1060 Brussel, Henri Wafelaertsstraat, 47-51,
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan.

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/2

I. Bestreden uitspraak

Het bestreden arrest is door de Raad van State, afdeling administratie, op 26 februari 2002 gewezen.

II. Rechtspleging voor het Hof

Voorzitter Ivan Verougstraete heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Guido Bresseleers heeft geconcludeerd.

III. Feiten

De feiten worden in de voorziening als volgt samengevat:

Gezien het nakende emeritaat van een hoogleraar werd begin 1998 in het Departement sociale en culturele antropologie van de Faculteit psychologische en pedagogische wetenschappen van de Katholieke Universiteit Leuven, verweerster, een voltijds ambt vacant verklaard van lid van het zelfstandig academisch personeel. Acht personen, waaronder eiser en Patrick Devlieger, stelden zich hiervoor kandidaat.

Verweerster is een gesubsidieerde vrije universiteit opgericht op privé-initiatief

De bijzondere academische raad van verweerster besliste op 13 juli 1999 om de opdracht toe te wijzen aan Patrick Devlieger. Diezelfde dag besliste de raad van beheer van verweerster Patrick Devlieger aan te stellen tot hoofddocent voor een periode van drie jaar met uitzicht op een vaste benoeming bij gunstige beoordeling van zijn prestaties. De aanstelling werd op 17 augustus 1999 door Patrick Devlieger aanvaard.

Eiser kon zich hiermee niet verzoenen en richtte zich tot de regeringscommissaris bij de K.U.Leuven en de K.U.Brussel. Blijkens een van hem uitgaande brief van 20 juli 1999 kwam deze laatste tot de conclusie dat er geen decretale grond bestaat om de aanstelling van Patrick Devlieger als kennelijk onredelijk of ongefundeerd af te wijzen.

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/3

Hierop verzocht eiser op 10 september 1999 de Raad van State het besluit van de raad van beheer van verweerster van 13 juli 1999 te vernietigen.

IV. Middelen

Eiser voert in zijn verzoekschrift één middel aan.

Enig middel

Geschonden wettelijke bepalingen

- *de artikelen 10, 11, 24, § 4, 144 en 145 van de gecoördineerde Grondwet van 17februari 1994;*
- *artikel 14 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, zowel in de versie die van toepassing was vóór als in de versie die van toepassing is na de vervanging van de tekst daarvan door artikel 2 van de wet van 25 mei 1999 tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, van de wet van 5 april 1955 inzake de wedden van de ambtsdragers bij de Raad van State, alsook van het Gerechtelijk Wetboek;*
- *de artikelen 83 tot en met 94, zijnde afdeling 3. - Benoeming en aanstelling van het academisch personeel van Hoofdstuk IV. - Het academisch personeel, in het bijzonder artikel 90, eerste lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap;*
- *voor zoveel als nodig, artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek.*

Aangevochten beslissing

De Raad van State, afdeling administratie, verweipt het beroep tot nietigverklaring uitgaande van eiser tegen het besluit van de raad van beheer van verweerster van 13 juli 1999, waarbij de heer Patrick Devliegger wordt aangesteld tot hoofddocent aan de Faculteit voor de psychologische en pedagogische wetenschappen, Departement sociale en culturele antropologie, binnen het centrum voor interculturalisme en migratie-onderzoek, voor een periode van di-ie jaar met uitzicht op vaste benoeming bij een gunstige

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/4

beoordeling van zijn prestaties, en verklaart de kosten van het beroep ten laste van verzoeker en dat op de volgende gronden :

“(,...) dat [verweester] in een exceptie opwerpt dat de bestreden beslissing niet geldig voor de Raad van State kan worden aangevochten aangezien [verweester] bij het nemen van de bestreden beslissing niet is opgetreden als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;

(...) dat [eiser] in zijn laatste memorie betoogt dat de bestreden beslissing niet kadert in de uitvoering van de arbeidsrechtelijke verhouding tussen [eiser] en [verweester], dat die beslissing op zich geen dergelijke arbeidsrechtelijke verhouding heeft doen ontstaan tussen Patrick Devlieger en [verweester] en dat, bij het nemen van de bestreden beslissing, [verweester] uitvoering gaf aan de verplichting voortvloeiend uit artikel 90 van het voormelde decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap , aldus handelde 'vanuit een macht die is verbonden aan de verplichting tot efficiënte besteding van de overheidsmiddelen' zodat zij die handeling stelde als administratieve overheid;

(...) dat het voorwerp van voorliggend beroep tot nietigverklaring een geschil is over een aanstelling als hoofddocent aan de faculteit voor Psychologische Wetenschappen van de Katholieke Universiteit Leuven ; dat [verweester] een gesubsidieerde vrije universiteit is, opgericht op privé-initiatief; dat zoals op uitvoerig gemotiveerde wijze is vastgesteld bij arrest nr. 93.104 van 6 februari 2001 van de Algemene Vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State, de beslissingen in personeelszaken die de gesubsidieerde vrije universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap nemen op de wijze als geregeld in het voormelde decreet van 12 juni 1991 niet geacht kunnen worden handelingen te zijn die deze vrije universiteiten stellen als administratieve overheden in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ; dat, wat de aard betreft van de arbeidsverhouding tussen een dergelijke instelling en haar personeel, de dienstbetrekkingen daartussen in beginsel ontstaan door overeenkomsten, zodat hun rechtsverhoudingen van contractuele aard zijn, ook als hun contractuele vrijheid verder beperkt is door de bevoegde overheid middels

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/5

algemene en onpersoonlijke bepalingen waarvan zij niet naar eigen goeddunken kunnen afwijken ; dat daarbij geen onderscheid kan worden gemaakt tussen beslissingen die kaderen binnen een reeds bestaande contractuele rechtsverhouding of beslissingen die, zoals de bestreden beslissing, daartoe aanleiding geven ;

(...) dat de exceptie gegrond is ; dat het de Raad van State niet toekomt om van de vordering tot nietigverklaring kennis te nemen”.

Grievens

Krachtens artikel 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken en krachtens artikel 145 van de Grondwet behoren geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen.

Artikel 14 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State bepaalt onder meer dat de Raad van State, afdeling administratie, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden.

Handelingen van particuliere instellingen die van overheidswege erkend zijn voor het vervullen van een taak van openbaar belang, vallen onder het vernietigingstoezicht van de Raad van State in de mate dat zij ter vervulling van die taak zijn gesteld.

Weliswaar heeft een vrije universiteit opgericht vanuit privé-initiatief globaal niet de hoedanigheid van een administratieve overheid.

Een vrije universiteit kan echter handelingen stellen die het voorwerp kunnen zijn van een beroep tot nietigverklaring wanneer zij een deel van het openbare gezag, uitoefent.

De raad van beheer van een vrije universiteit die in uitvoering van de artikelen 83 tot 94 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/6

universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap een personeelsstatuut vaststelt of het toepast, treedt op als een administratieve overheid.

Krachtens artikel 90, eerste lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap moet het besluit tot benoeming of aanstelling van een lid van het zelfstandig academisch personeel gemotiveerd zijn. In het bijzonder moet de benoeming of aanstelling gegrond zijn op een vergelijking van de wetenschappelijke en de onderwijskundige kwaliteiten van de kandidaten in het betrokken vakgebied. Het universiteitsbestuur leeft de objectiviteit bij de selectie na.

De vrije gesubsidieerde universiteiten ontvangen voor de uitoefening van de taak van algemeen belang waartoe zij door de decreetgever gemachtigd werden, aanzienlijke werkingstoelagen.

Daar staat tegenover dat de vrije universiteiten de verplichting hebben deze werkingstoelagen op een rationele en efficiënte wijze aan te wenden.

De verplichting van verweerster om in uitvoering van artikel 90 van het decreet van 12 juni 1991 het vooropgestelde academisch kader in te vullen met de op wetenschappelijk en onderwijskundig vlak meest valabele kandidaten, beantwoordt aan haar verplichting de ontvangen werkingstoelagen zo efficiënt mogelijk te besteden.

De aanstelling of benoeming van het academisch personeel is dus een aan het principe van efficiënte besteding van overheidsgelden gebonden macht om éénzijdig, met inachtnaam van de regels van de objectiviteit, de voor een betrekking ingeschreven kandidaten te rangschikken naar hun wetenschappelijke en onderwijskundige merites en te benoemen.

Aangezien de aanstellings- of benoemingsbesluiten van de raad van beheer van een vrije universiteit eenzijdige rechtshandelingen zijn op grond van een wettelijke machtiging en voor rechtsonderhorige rechtsgevolgen teweegbrengen, treedt verweerster in haar personeelsbeleid, waaronder het aanwervingsbeleid, op als een administratieve overheid

De Raad van State is derhalve bevoegd zich over de beroepen tot nietigverklaring gericht tegen zulke aanstellingen of benoemingen uit te spreken..

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/7

Bij het uitvaardigen van het besluit van 13 juli 1999 handelde verweerster trouwens niet vanuit haar grondwettelijke gewaarborgde vrijheid enkel personeel aan te stellen dat geacht wordt te zullen bijdragen aan de realisatie van het eigen pedagogisch project.

De grondwettelijke vrijheid van onderwijs komt inderdaad niet in het gedrang doordat, wanneer een vrije universiteit haar personeelsstatuut toepast men haar beslissingen onder het in artikel 14 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State georganiseerd vernietigingstoezicht doet vallen.

Een besluit waarmee een vrije universiteit een personeelslid aanstelt, doet daarboven geen arbeidsovereenkomst ontstaan, doch is slechts een aanbod tot het sluiten van een arbeidsovereenkomst onder bepaalde voorwaarden.

Door het uitvaardigen van het besluit waarbij de raad van beheer van een vrije universiteit de kandidaat aanwijst waarmee een arbeidsovereenkomst zal worden gesloten, bindt dat besluit ook derden op een eenzijdige wijze, met name de kandidaten wier kandidatuur niet werd aangehouden, in de mate dat hun geen arbeidsovereenkomst zal worden geboden.

Indien de arbeidsovereenkomst die een vrije universiteit met een personeelslid sluit, zelf niet vernietigbaar is door de Raad van State, dan is dat anders voor de. zogenaamde “afsplitsbare” of “afscheidbare” rechtshandelingen. Het gaat hier om administratieve beslissingen, zoals het aangevochten besluit van 13 juli 1999, die de overeenkomst voorafgaan.

De bevoegdheid van de Raad van State om over de beroepen tot nietigverklaring gericht tegen aanstellings- of benoemingsbesluiten van de raad van beheer van een vrije universiteit uitspraak te doen, volgt ook uit de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de gecoördineerde Grondwet.

Wanneer kandidaten zich op een onwettige wijze gepasseerd zien bij een aanstelling of benoeming van een gemeenschapsuniversiteit kunnen zij hiertegen onbetwistbaar een beroep tot nietigverklaring instellen bij de Raad van State.

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/8

Het zou derhalve van een miskennis van het gelijkheidsbeginsel getuigen dat kandidaten aan wier kandidatuur op onwettige wijze wordt voorbijgegaan, hiertegen bij een aanstelling of benoeming van een vrije universiteit geen beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State zouden kunnen instellen, aangezien dat de kandidaten voor de vrije universiteiten enerzijds, de kandidaten voor de gemeenschapsuniversiteiten anderzijds, zou plaatsen in een rechtsbeschermings situatie die fundamenteel ongelijk is, zonder dat die ongelijkheid op objectieve gronden of vanuit de doelstellingen van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap kan worden verantwoord.

Hieruit volgt dat de Raad van State, afdeling administratie, niet, wettig, op de gronden dat hij desbetreffend niet bevoegd zou zijn, het beroep tot nietigverklaring uitgaande van eiser tegen het besluit van de raad van beheer van verweester van 13 juli 1999 verwerpt (schending van de in de aanhef van het middel aangehaalde bepalingen).

V. Beslissing van het Hof

I. Memorie van antwoord

Overwegende dat namens verweester een memorie van antwoord ter griffie werd neergelegd op 11 juli 2002, hetzij buiten de termijn van dertig dagen bepaald bij artikel 1, d, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot vaststelling van de formaliteiten en de termijnen inzake cassatieberoep tegen de arresten van de Raad van State, die een aanvang nam op 11 april 2002 ;

Dat de termijn voor de neerlegging van de memorie van antwoord in artikel 1093 van het Gerechtelijk Wetboek op straffe van uitsluiting is voorgeschreven ;

Dat het Hof derhalve op de memorie van antwoord geen acht slaat ;

2. Middel

Overwegende dat, luidens artikel 144 van de Grondwet, de geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoren ;

Overwegende dat, krachtens artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de Raad van State inzonderheid uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden;

Dat instellingen die zijn opgericht door privé-personen, maar erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, administratieve overheden kunnen zijn in de zin van dit artikel 14, mits hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden, meer bepaald door de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig te bepalen of door verplichtingen van die anderen eenzijdig vast te stellen ;

Dat handelingen door deze instellingen gesteld het voorwerp kunnen zijn van een nietigverklaring wanneer die instellingen een deel van het openbaar gezag uitoefenen;

Overwegende dat artikel 24 van de Grondwet stelt : het onderwijs is vrij ;

Dat die bepaling inhoudt, enerzijds, dat de onderwijsverstrekking geen aan de overheid voorbehouden aangelegenheid is, en anderzijds, dat een inrichtende macht van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zo lang zij zich houdt aan de bepalingen ter zake van subsidiëring, kwaliteitsbewaking en gelijkwaardigheid van diploma's en getuigschriften - welke voorwaarden te dezen niet aan de orde zijn - een onderwijs vermogen aan te bieden dat, in tegenstelling met dat van het officieel onderwijs, op een filosofische, ideologische of godsdienstige opvatting van eigen keuze is gebaseerd ;

Dat de vrijheid van onderwijs de vrijheid impliceert voor de inrichtende macht om het personeel te kiezen dat wordt tewerkgesteld met het oog op de

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/10

verwezenlijking van de eigen onderwijsdoelstellingen ; dat de vrijheid van keuze derhalve doorwerkt in de arbeidsverhouding tussen de inrichtende macht en haar personeel en verantwoordt dat de aanstelling en benoeming van het personeel in het gesubsidieerd vrij onderwijs bij overeenkomst gebeurt ;

Overwegende dat in zoverre de inrichtende machten van het vrij gesubsidieerd onderwijs de leden van hun personeel aanstellen of benoemen op de wijze gepreciseerd in het decreet van 12 juli 1991, zij geen deel van het openbaar gezag uitoefenen en geen eenzijdige bindende beslissing nemen maar de personeelsleden aanstellen of benoemen bij middel van een arbeidsovereenkomst waarvan de toetsing tot de bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort ;

Dat hieraan niet afdoet dat een vrije universiteit ook belast is met de toepassing van het personeelsstatuut dat het zelf heeft vastgelegd volgens algemene normen die de subsidiërende overheid heeft opgelegd ;

Overwegende dat de beslissing van de Raad van State zich onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing van de raad van beheer van verweester, naar recht verantwoord is ;

Dat het middel in zoverre niet kan worden aangenomen ;

Overwegende dat voor het overige eiser aanvoert dat de kandidaten in het gemeenschapsonderwijs andere rechten zouden hebben dan die in het vrij onderwijs, maar niet vermeldt welke wettelijke bepaling hierdoor in strijd zou zijn met de Grondwet ;

Dat het middel in zoverre het schending aanvoert van de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet onnauwkeurig is mitsdien niet ontvankelijk ;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, in verenigde kamers,

Verwerpt de voorziening ;

Veroordeelt eiser in de kosten van de voorziening ;

6 SEPTEMBER 2002 C.02.0177.N/1 1

Veroordeelt verweerster in de kosten van de memorie van antwoord.

De kosten begroot op de som van vierhonderd negentig euro drieënveertig cent jegens eisende partij en op de som van tweehonderd zesentwintig euro achtenzeventig cent jegens verwerende partij.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, verenigde kamers, te Brussel, door eerste voorzitter Pierre Marchal, voorzitter Ivan Verougstraete, afdelingsvoorzitter Marc Lahousse, de raadsheren Francis Fischer en Claude Parmentier, afdelingsvoorzitter Robert Boes, de raadsheren Ernest Waûters, Ghislain Dhaeyer, Philippe Echement, Christian Storck en Paul Maffei, en in openbare terechtzitting van zes september tweeduizend en twee uitgesproken door eerste voorzitter Pierre Marchal, in aanwezigheid van advocaat-generaal Guido Bresseleers, met bijstand van hoofdgriffier Etienne Sluys.

(Get.) Marchal, Verougstraete, Lahousse, Fischer, Parmentier,
Boes, Waûters, Dhaeyer, Echement, Storck, Maffei, Sluys.

Lasten en bevelen dat alle daartoe gevorderde gerechtsdeurwaarders dit arrest ten uitvoer zullen leggen ;

Dat Onze procureurs-generaal en Onze procureurs des Konings bij de rechtbanken van eerste aanleg daaraan de hand zullen houden en dat alle bevelhebbers en officieren van de openbare macht daartoe de sterke hand zullen bieden wanneer dit wettelijk van hen gevorderd wordt ;

Ten blijke waarvan dit arrest is ondertekend en gezegeld met het zegel van het Hof.

VOOR EENSLUIDENDE UITGIFTE

*afgegeven aan Mevrouw de Hoofdgriffier van
de Raad van State.*

*Brussel, 11 september 2002.
de Hoofdgriffier*

E. Sluys

VRIJ:

Art. 280, 1° Wet.Reg.

Art. 1 h) R.B. 23.8.1948

R.R.D. nr. 4053